

Blahopřání Petru Bezručovi k šedesátinám

Mistře,

přeju k šedesátce všecko dobré, jak Vám to přejí tisíce a tisíce, jejichž srdce jste probudil svým slezským slovem.

Prezident Masaryk Petru Bezručovi. Lidové noviny, 35, 1927, č. 468, s. 3, 16. 9.
- Podepsán T. G. Masaryk. Otištěno též: **Blahopřání prezidenta republiky Bezručovi,** Národní osvobození, 4, 1927, č. 256, s. 4, 16. 9.

A ÚTGM-CD 27, opis blahopřání, datováno Lány 14. 9. 1927, podepsán T. G. Masaryk.

O tom oktroji

Národnědemokratičtí poslanci a senátoři se nedávno usnesli, že vláda má objasnit rozčilující zprávy o zamýšleném oktroji. Usnesení toto je buď velmi naivní, anebo patří k těm podloudným insinuacím, které zejména listy této strany už léta pěstují. Jak je možné, že by strana vládní a teď polovládní, tedy bývalá strana vládní a teď strana polovládní, čekala vysvětlení o oktroji teprve od vlády? Všecko to mluvení o oktroji, nelze to jinak povědět, je prostě hloupé. Jak mohl by jeden ministr zamýšlet a připravovat oktroj ve formě státního převratu, aby nikdo o tom nevěděl? Mohl by dr. Beneš dělat oktroj jediný sám, nemusel by si pro to získat armádu, tedy vedoucí komandanty v armádě? Nemusel by si získat poslance a senátory, byrokraty a konečně, a snad hlavně, také kruhy finanční, aby převrat nepoškodil naše finance, aby neupadla koruna? A takové přípravy by nikdo nevěděl, jen pan Gajda a pan Kramář? Bylo by možné, aby ministerský předseda o takových plánech nevěděl? A nevěděl by o nich prezident? Tvrzení Gajdovo samo sebou je nerozumné a nepravdivé, a stejně tvrzení pana Stříbrného. Oba pánové byli usvědčeni ne jednou z nepravdivosti. Dr. Beneš učinil docela jasné a rozhodné prohlášení, a tím je věc vyřízena. Jestliže jeho odpůrcové po něm žádají, aby žaloval, je to žádost směšná. Když ministr na svou osobní čest a odpovědnost před celým světem, domácím i zahraničním, učiní tak určité prohlášení, tedy se rozumí samo sebou, že si jeho dosahu byl docela vědom. Platí to tím více o dr. Benešovi, který svými odpůrci už léta je pronásledován a proti všem obviněním vždy prokázal, že obvinění byla lživá. Proti dr. Benešovi stojí trojlístek: Gajda, Stříbrný, Kramář, a poslanci Kramářovi tu přísluší prvenství, neboť on první začal sočit proti dr. Benešovi, nikoli argumenty, nýbrž zřejmě svou osobní nechutí. A tomu trojlístku přísluhovaly Lidové listy, Národní politika a občas také Venkov.

Je opravdu psychologickou hádankou, jestli odpůrci Benešovi tomu svému povídání také opravdu sami věří. Vždyť přece všecka ta obvinění, jedno za druhým, ukázala se být bublinami. Všecka obvinění byla věcně vyvrácena, a přesto stále a vždy nemožněji se opakují. To, pravíme, je psychologickou hádankou, že by u nás byli opravdu lidé tak nesoudní. Na každý způsob jsou, a výklad protibenešovské kampaně nemůže být jiný, nežli že prýští z nesoudnosti a politické krátkozrakosti na straně jedné a z osobní a stranické zaujatosti a zloby na straně druhé.

Je prostě hanba, že jsou poslanci a senátoři v naší republice, kteří se tak nevěcně a nepěkně staví proti muži, bez něhož by naše republika nebyla, jakou je, a snad by nebyla vůbec. Ovšem, je právě také záhadou, že lidé jako Gajda, Stříbrný a Kramář mohli v naší republice vůbec hrát nějakou veřejnou roli a že